

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. N. 2018-10-01 SKUNDO**

2018 m. lapkričio 23 d. Nr. S-204 (7-191/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

Komisijos pirmininką pavaduojančios narės
komisijos narių

Rasos Stravinskaitės – pranešėja
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus atstovui
mokesčių mokėtojui ar jo atstovui nedalyvaujant

Ramutei Matkevičienei
D. S.

2018 m. lapkričio 6 d. posėdyje išnagrinėjusi L. N. (toliau – Pareiškėjas) 2018-10-01 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2018-09-10 sprendimo Nr. 68-104, n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijamu sprendimu patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2018-07-16 sprendimo Nr. 44.4-1/2016/V44-191 dalį, kuria Pareiškėjas neatleistas nuo 6711,75 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių, sprendimo dalį dėl atleidimo nuo 2522,93 Eur privalomojo sveikatos draudimo įmokų (toliau – PSDĮ) delspinigių paliko nenagrinėtą.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėjo mokestinis ginčas dėl Šiaulių AVMI 2015-12-16 sprendime dėl patikrinimo akto tvirtinimo Nr. (42.2) FR0682-70 nurodytų sumokėti į biudžetą GPM ir PSDĮ bei su jais susijusių sumų baigėsi Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2018-05-23 nutartimi, kuria Pareiškėjui nurodyta sumokėti į valstybės biudžetą: 8531,63 Eur GPM, 6693,25 Eur GPM delspinigius, 1411,86 Eur GPM baudą, 3471,38 Eur PSDĮ, 2147,49 Eur PSDĮ delspinigius, 347,25 Eur PSDĮ baudą, iš viso – 22602,86 Eur. Mokestinė nepriemoka pagal Inspekcijos 2018-06-06 pateiktą raginimą Nr. (23.31-08) 464-364 sudaro 9234,68 Eur, iš jų: 6711,75 Eur GPM delspinigiai ir 2522,93 Eur PSDĮ delspinigiai.

Pareiškėjas 2018-06-19 pateikė Šiaulių AVMI prašymą dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo. Šiaulių AVMI Pareiškėjo prašymo netenkino ir 2018-07-16 sprendimu Nr. 44.4-1/2016/V44-191 neatleido Pareiškėjo nuo 6711,75 Eur GPM delspinigių bei 2522,93 Eur PSDĮ delspinigių sumokėjimo. Pareiškėjas, nesutikdamas su Šiaulių AVMI sprendimu Nr. 44.4-1/2016/V44-191, 2018-08-03 pateikė skundą Inspekcijai.

Centrinis mokesčių administratorius, išnagrinėjęs Šiaulių AVMI surinktą medžiagą ir Pareiškėjo skundą, sprendime konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas. Pažymi, kad Inspekcija, vertindama Pareiškėjo skundą, analizavo Šiaulių AVMI sprendimo pagrįstumą skunde išdėstytų argumentų ribose.

Dėl apskaičiuotų GPM, PSDĮ delspinigių, jų dydžio.

Inspekcija nurodo, jog mokesčių mokėtojai laiku neįvykdžius savo pagrindinės prievolės, atsirado nauja prievolė – sumokėti GPM ir PSDĮ delspinigius už pradelstą laikotarpį. Mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 95 str. 1 d. 1 punkte nurodyta, kad delspinigiai laikytini mokestinės prievolės užtikrinimo būdu, nes praktikoje jų dydis yra ne tik kompensacinio pobūdžio, bet turi savyje ir nubaudimo elementų.

Inspekcija cituoja MAĮ 96 str. 2 dalies, 97 str. 2 dalies nuostatas ir tvirtina, jog iki Šiaulių AVMI 2013-07-09 patikrinimo akto Nr. 35-93 surašymo dienos Pareiškėjui buvo apskaičiuoti 6693,25 Eur GPM delspinigiai ir 1411,86 Eur GPM bauda, 2147,49 Eur PSDĮ delspinigiai ir 347,25 Eur PSDĮ bauda. Pareiškėjui nesumokėjęs mokesčių MAĮ 81 str. 2 dalyje nustatytu terminu, t. y. per 20 kalendorinių dienų nuo sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojai dienos, delspinigiai toliau buvo skaičiuojami nuo kitos dienos po minėto termino pasibaigimo, t. y. nuo 21 dienos po sprendimo dėl patikrinimo akto tvirtinimo įteikimo mokesčių mokėtojai dienos. Inspekcija pažymi, jog Šiaulių AVMI 2015-12-16 sprendime Nr. (42.2)FR0682-780 Pareiškėjui buvo išaiškinta pareiga sumokėti apskaičiuotą 14118,69 Eur GPM ir 3471,38 Eur PSDĮ sumą ne vėliau kaip per 20 kalendorinių dienų, skaičiuojant nuo tos dienos, kai mokesčių mokėtojai buvo įteiktas sprendimas dėl patikrinimo akto tvirtinimo. Atkreipia dėmesį į tai, kad Pareiškėjas nesutiko su Šiaulių AVMI 2015-12-16 sprendime Nr. (42.2)FR0682-780 papildomai apskaičiuota 14118,69 Eur GPM ir 3471,38 Eur PSDĮ suma, todėl ginčas tarp mokesčių mokėtojo ir mokesčių administratoriaus baigėsi LVAT priėmus 2018-05-23 nutartį adm. byloje Nr. eA-1144-442/2018.

Inspekcija nurodo sutinkanti su Šiaulių AVMI vertinimu, jog Pareiškėjas, pasirinkęs ginčyti Šiaulių AVMI 2015-12-16 sprendimą Nr. (42.2)FR0682-780, privalėjo įvertinti MAĮ 110 str. 1 dalies nuostatas, kad kilus mokestiniam ginčui, skundo padavimas stabdo tik ginčijamų mokesčių, baudų ir delspinigių priverstinį išieškojimą, tačiau tai nėra kliūtis taikyti mokestinės prievolės užtikrinimo priemones, nurodytas MAĮ 95 straipsnyje (nagrinėjamu atveju – delspinigių skaičiavimą), arba pagrindas jas naikinti, todėl delspinigiai už ne laiku sumokėtą mokestį buvo skaičiuojami. Pagal MAĮ 98 str. 1 d. 2 punktą sustabdžius mokesčio priverstinį išieškojimą MAĮ 110 str. 1 dalyje nurodytu pagrindu, delspinigiai skaičiuojami už visą sustabdymo laikotarpį, jeigu mokesčių mokėtojo skundas buvo atmestas. Inspekcijos duomenimis, mokestinio ginčo pabaigai bei Pareiškėjo prašymo padavimo metu (2018-06-19) papildomai apskaičiuoti 6711,75 Eur GPM ir 2522,90 Eur PSDĮ delspinigiai.

Dėl atleidimo nuo GPM delspinigių

Pareiškėjo nuomone, jis nėra kaltas dėl padarytų mokesčių įstatymų pažeidimų, o pažeidimas, jeigu jis ir buvo padarytas, tai buvo padarytas dėl aplinkybių, nesusijusių su Pareiškėjo valia ar tokių aplinkybių, kurių numatyti Pareiškėjas negalėjo (MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 punktai). Tokiomis aplinkybėmis Pareiškėjas įvardija tai, kad kiti asmenys nesugebėjo pagrįsti savo pajamų šaltinių.

Inspekcija sprendime cituoja MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktą. Nurodo, jog administracinių teismų praktikoje pabrėžiama, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Priešingu atveju atleidimas nuo delspinigių pagal MAĮ 100 str. 1 d. 2 punktą kartu su MAĮ 141 str. 1 d. 1 punktu nėra galimas. Įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojai, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių teisine galimybe (pvz., LVAT 2011-03-21 nutartis adm. byloje Nr. A556 319/2011, 2012-06-04 nutartis adm. byloje Nr. A556-1635/2012).

Kaip nurodyta MAĮ 8 str. 1 dalyje, kiekvienas mokesčių mokėtojas privalo mokėti mokesčių įstatymų nustatytus mokesčius, laikydamasis mokesčių teisės aktuose nustatytos mokesčio apskaičiavimo ir mokėjimo tvarkos.

Atsižvelgiant į byloje nustatytas aplinkybes, Inspekcija nurodo sutinkanti su Šiaulių AVMI išvada, kad Pareiškėjas nagrinėjamo ginčo atveju neįrodė, jog nėra kaltas dėl mokestinio pažeidimo, bei neįrodė, kad mokesčių įstatymą pažeidė dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių. Iš bylos medžiagos matyti, kad mokestinis ginčas baigėsi LVAT 2018-05-23 nutartimi, kurioje teismas konstatavo, kad Pareiškėjas nedeklaravo pajamų ir nesumokėjo nuo jų mokesčio, todėl Pareiškėjo

kaltė yra įrodyta. Atsižvelgiant į tai, Inspekcijos tvirtinimu, nėra pagrindo konstatuoti, kad Pareiškėjas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

Inspekcija sprendime taip pat cituoja MAĮ 141 str. 1 d. 2 punktą ir nurodo, jog LVAT, aiškindamas šias MAĮ nuostatas, yra pažymėjęs, jog nurodytas atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos poveikiu (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė bei numatyti negalėjo, ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tada eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti (žr., pvz., LVAT 2005-02-09 nutartį adm. byloje Nr. A15-141/2005; 2005-10-11 nutartį adm. byloje Nr. A15-1421/2005; 2011-03-21 nutartį adm. byloje Nr. A556-319/2011; 2017-10-31 nutartį adm. byloje Nr. A-1328-261/2017). Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų apie minėtų aplinkybių buvimą, todėl, Inspekcijos tvirtinimu, Šiaulių AVMI pagrįstai Pareiškėjo neatleido nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 str. 1 d. 2 punkto pagrindu.

Pagal 141 str. 1 d. 3 punktą mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, kai jo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui. Inspekcija pažymi, jog mokestinė nepriemoka savaimė paneigia aplinkybę, kad mokesčių mokėtojas savo veika nepadarė žalos biudžetui (pvz., LVAT 2010-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1637/2010, 2011-04-07 nutartis adm. byloje Nr. A575-753/2011, 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A575-796/2011). Atsižvelgusi į tai, Inspekcija nurodė, kad nagrinėjamu atveju teisinių prielaidų taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 3 punktą bei atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių mokėjimo šiuo pagrindu taip pat nėra.

Inspekcija sprendime cituoja MAĮ 141 str. 1 d. 4 punktą. Teigia, jog Pareiškėjas skunde nurodo, kad jeigu mokesčių administratorius 2008-11-03 būtų tinkamai atlikęs savo pareigas ir 2009-11-03 pranešime nurodęs, kad A. G. neturėjo pajamų ir Pareiškėjui tokios sumos paskolinti negalėjo, tai akivaizdu, kad Pareiškėjui už tai nebūtų buvę apskaičiuoti delspinigiai.

Inspekcija nurodo, kad LVAT yra išaiškinęs, jog siekiant pasinaudoti MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkte nurodytu atleidimo nuo minėtų sumų pagrindu mokesčio mokėtojui tenka pareiga įrodyti, kad jis dėl atitinkamo mokesčio mokėjimo, mokėtino tam tikru laikotarpiu, kreipėsi į mokesčių administratorių, o pastarasis jam suteikė tuo klausimu klaidingą konsultaciją (žr., pvz., LVAT 2011-06-30 nutartį adm. byloje Nr. A438-796/11, 2010-11-19 nutartį adm. byloje Nr. A438-1637/10). Be to, pagal MAĮ 141 str. 1 d. 4 punkte įtvirtintos normos prasmę mokesčių mokėtojo atleidimą nuo delspinigių ir baudų lemia ne bet kokia klaidinga konsultacija. Priešingai, mokesčių administratoriaus konsultacija turi būti tas faktas, kuris nulėmė mokesčių mokėtojo padarytą mokesčių įstatymų pažeidimą. Todėl turi būti nustatyta, jog mokesčių mokėtojas pažeidė įstatymą, bet tas pažeidimas sąlygotas paties mokesčių administratoriaus suteikto klaidingo taikytinų mokestinių teisės normų aiškinimo. Be to, mokesčių administratoriaus konsultacijoje nagrinėtas klausimas turi atitikti aplinkybes, dėl kurių konstatuotas mokesčių įstatymų pažeidimas, tai yra konsultacija turi būti pateikta mokesčių mokėtojui nurodant iš principo analogišką situaciją, dėl kurios vėliau jo atžvilgiu konstatuojamas mokesčių įstatymų pažeidimas (LVAT 2012-02-03 nutartis adm. byloje Nr. A575-13/2012).

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas laikosi pozicijos, jog mokesčių administratorius jį suklaidino 2009-11-03 pranešime apie atliktą mokestinį tyrimą nurodęs, kad jokių mokestinių pažeidimų, susijusių su A. G. 2008-08-20 suteikta 450 000 Lt paskola, nenustatyta. Inspekcija pažymi, jog mokestinis tyrimas – tai mokesčių administratoriaus pareigūno atliekama mokesčių mokėtojo veiklos stebėseną, apimanti mokesčių mokėtojo pateiktų mokesčių deklaracijų (ataskaitų, apyskaitų), dokumentų bei kitos apie mokesčių mokėtoją turimos informacijos analizę ir vertinimą, mokesčių mokėtojo vizitavimą, mokesčių mokėtojo veiklos kontrolę, kiek tai susiję su mokesčių apskaičiavimu, deklaravimu ir sumokėjimu, siekiant nustatyti ir pašalinti trūkumus bei prieštaravimus mokesčių apskaičiavimo, deklaravimo ir sumokėjimo srityje. Iš aukščiau išdėstyto, pasak Inspekcijos, matyti, kad pranešimas apie mokestinį tyrimą nėra mokesčių administratoriaus mokesčio įstatymo paaiškinimas, taip pat tai nėra mokesčių administratoriaus konsultacija. Pareiškėjo su skundu pridėtas dokumentas yra informacinio pobūdžio pranešimas, o mokestinis tyrimas laikytinas prevencinio

pobūdžio priemone, kuriam pasibaigus mokesčių mokėtojai nėra teikiami konkretūs įpareigojimai. Atsižvelgdama į tai, Inspekcija konstatuoja, kad nagrinėjamu atveju teisinių prielaidų taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 4 punktą bei atleisti Pareiškėją nuo GPM delspinigių taip pat nėra.

MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte įtvirtintas atleidimo nuo delspinigių pagrindas, kai delspinigius išieškoti nėra tikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai apibrėžta MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte. Iš šios teisės normos, pasak Inspekcijos, matyti, kad atleidimas nuo delspinigių yra siejamas su nebuvimu objektyvių galimybių išieškoti mokesstinę nepriemoką arba su socialiniu ir (arba) ekonominiu netikslingumu išieškoti mokesstinę nepriemoką, nes mokesčių mokėtojo, kuris yra fizinis asmuo, yra sunki ekonominė padėtis bei jam yra reikalinga ir socialinė valstybės parama dėl jo sveikatos būklės, amžiaus, ir pan. (pvz., LVAT 2016-01-28 nutartis adm. byloje Nr. A-154-438/2016).

Inspekcijos sprendime teigiama, jog LVAT yra nurodęs, kad mokesčių mokėtojas, prašantis atleisti nuo delspinigių, turi teikti faktinius duomenis, įrodančius, jog jam reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Pareiga įrodyti galimybę MAĮ taikymui dėl atleidimo nuo delspinigių pagal minimą teisės normą tenka fiziniam asmeniui (pvz., LVAT 2014-04-01 nutartis adm. byloje Nr. A556-947/2014). Priešingu atveju mokesčių administratoriui suteikta teisė atleisti mokesčių mokėtoją nuo delspinigių negalėtų ir neturėtų būti realizuota (pvz., LVAT 2012-10-17 nutartis adm. byloje Nr. A556-2345/2012, 2014-12-16 nutartis adm. byloje Nr. A556-2083/2014).

Nagrinėjamu atveju Pareiškėjas skunde nurodo, kad jo ekonominė padėtis yra sunki, nes visas jo turimas turtas yra areštuotas ir jis neturi galimybės jo parduoti. Iš 2017 m. gautų pajamų Pareiškėjas sumokėjo apskaičiuotus mokesčius. Pareiškėjas turi 2 grupės neįgalumą ir jo darbingumas yra 40 proc., kas apsunkina jo galimybes sumokėti priskaičiuotus delspinigius, tačiau duomenų, jog jam reikia valstybės paramos ir / arba yra teikiama tokia parama, kaip ji suprantama pagal MAĮ 113 str. 1 d. 3 punktą (yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpa), nepateikė. Iš turimos medžiagos Inspekcija teigia nustačiusi, kad Pareiškėjas su 2018-06-19 prašymu atleisti nuo delspinigių taip pat nebuvo pateikęs jokių jo sunkią ekonominę (socialinę) padėtį patvirtinančių kompetentingų institucijų išduotų dokumentų. Nustatyta, kad nagrinėdama minėtą Pareiškėjo prašymą, Šiaulių AVMI surinko ir įvertino duomenis apie mokesčių mokėtojo gaunamas pajamas ir turimą turtą.

VĮ Registrų centro Nekilnojamojo turto registro centrinio duomenų banko duomenimis, Pareiškėjo vardu, be registruotos gyvenamosios vietos (duomenys neskelbtini), yra registruoti dar 7 nekilnojamojo turto objektai: 2 kambarių butas (duomenys neskelbtini) (pirktas 2015 m.); 1,0167 ha žemės ūkio paskirties žemės sklypas (duomenys neskelbtini); žemės sklypas su statiniais (344 kv. m bendro ploto gyv. namas ir kt. statiniai) (duomenys neskelbtini); 4 gyvenamųjų namų statybos paskirties žemės sklypai, bendras plotas 0,6684 ha ((duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini). Šiaulių AVMI nustatė, kad Pareiškėjas yra UAB „R1“ darbuotojas (2017 m. gavo 2568,95 Eur pajamas); iš (duomenys neskelbtini) gauna su darbo santykiais arba jų esmę atitinkančiais santykiais susijusias išmokas (2017 m. gavo 1534 Eur); iš UAB „R1“ 2017 m. gavo 6201 Eur kito turto nuomos pajamas (pajamų rūšies kodas 24); iš Nacionalinės mokėjimo agentūros 2017 m. gavo 9462,65 Eur neapmokestinamų pajamų; yra gyventojas, vykdamas individualią žemės ūkio veiklą, kurio žemės ūkio valdos ekonominis dydis yra lygus 4 EDV arba didesnis, be turimos nuosavos žemės, veiklai vykdyti 3,6058 ha nuomojasi iš valstybės, 4,9584 ha nuomojasi iš UAB „R1“ bei 1,31 ha iš fizinio asmens.

Įvertinusi aptartas aplinkybes bei teisinį reglamentavimą, Inspekcija daro išvadą, kad Pareiškėjas neįrodė, jog egzistuoja teisinės sąlygos atleisti jį nuo apskaičiuotų GPM delspinigių MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkto pagrindu (kai delspinigius išieškoti nėra tikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu).

Dėl atleidimo nuo PSDĮ delspinigių

Pasisakydama dėl Pareiškėjo prašymo atleisti nuo PSDĮ delspinigių mokėjimo, Inspekcija pažymėjo, kad Sveikatos draudimo įstatymo 19 str. 1 dalyje nustatyta, kad pažeidus šio įstatymo 17 straipsnyje nurodytų įmokų apskaičiavimo ir mokėjimo tvarką, baudos, delspinigiai, palūkanos ir padidintos palūkanos skaičiuojami, priverstinai išieškomi, priverstiniai išieškojimai atidedami, pradėtos priverstinio išieškojimo procedūros pratęsimos, priverstinio išieškojimo senaties terminas

taikomas, nuo baudų ir delspinigių mokėjimo atleidžiama Valstybinio socialinio draudimo įstatymo nustatyta tvarka. Valstybinio socialinio draudimo įstatymo 19 str. 5 d. 1 punkte nustatyta, kad nuo priskaičiuotų delspinigių mokėjimo, jeigu draudėjas įrodo, kad priskaičiavo per mažas socialinio draudimo įmokas ar negalėjo laiku sumokėti priskaičiuotų socialinio draudimo įmokų dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, atleisti draudėją Valstybinio socialinio draudimo fondo biudžeto sudarymo ir vykdymo taisyklėse nustatyta tvarka gali Valstybinio socialinio draudimo fondo administravimo įstaigos. Taigi, Inspekcijos tvirtinimu, prašymas atleisti nuo PSDĮ delspinigių mokėjimo turi būti pateiktas tokius prašymus įgaliojimai nagrinėti kompetentingai institucijai – Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (pvz., LVAT 2016-06-06 nutartis adm. byloje Nr. A-878-822/2016).

Pareiškėjas 2018-10-01 skunde nurodo nesutinkantis su Inspekcijos 2018-09-10 sprendimu Nr. 68-108. Pareiškėjas remiasi MAĮ 100, 141 straipsnių nuostatomis ir teigia, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo baudų ir / ar delspinigių, kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti arba kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir / ar socialiniu požiūriu.

Pareiškėjas nurodo kreipęsis į Šiaulių AVMI, kad jį atleistų jį nuo apskaičiuotų 9234,68 Eur delspinigių, nes Pareiškėjas mano, kad jeigu mokesčių įstatymo pažeidimą ir padarė, tai dėl aplinkybių, nepriklausančių nuo jo valios, kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Pareiškėjas, skolindamasis pinigus iš A. G. , negalėjo numatyti, kad po pinigų pasiskolinimo praėjus 7 metams ir po jos mirties mokesčių administratoriui atlikus mokestinį patikrinimą, jos paskolos paveldėtojas (sūnus) B. G. nepateiks pakankamai dokumentų, pagrindžiančių jos turėtas pajamas ir lėšų šaltinius. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad jis atleistinas nuo apskaičiuotų delspinigių, nes išieškoti juos yra netikslinga ekonominiu ir socialiniu požiūriu, nes Pareiškėjas yra invalidas, jo gaunamos pajamos nėra didelės, o turtas yra areštuotas. Šiaulių AVMI 2018-07-16, išnagrinėjusi Pareiškėjo prašymą, priėmė sprendimą Nr. 44.1-1/2016/V44-191, kuriuo nusprendė neatleisti nuo 6711,75 Eur GPM ir 2522,93 Eur PSDĮ delspinigių mokėjimo. Nesutikdamas su priimtu Šiaulių AVMI sprendimu, Pareiškėjas jį apskundė centriniam mokesčių administratoriui, kuris ginčijamu sprendimu nusprendė patvirtinti Šiaulių AVMI sprendimo dalį, kuria Pareiškėjas yra neatleistas nuo 6711,75 Eur GPM delspinigių mokėjimo, o sprendimo dalį dėl atleidimo nuo 2522,93 Eur PSDĮ delspinigių paliko nenagrinėta.

Pareiškėjas skunde nesutinka su Inspekcijos sprendimo dalimi ir prašo panaikinti Inspekcijos sprendimo dalį, kuria jis nebuvo atleistas nuo 6711,75 Eur GPM delspinigių mokėjimo dėl šių aplinkybių:

1. Mokesčių įstatymų pažeidimą Pareiškėjas tvirtina padaręs dėl to, kad negalėjo numatyti, jog pasiskolins pinigus iš A. G. pagal 2008-08-20 paskolos sutartį, mokesčių inspekcijai po jos mirties pradėjus mokestinį patikrinimą, jos sūnus B. G. nesugebės pagrįsti savo mirusios mamos gautų pajamų, iš kurių ji paskolino pinigus, o mokesčių administratorius atsisakys vertinti ir tirti A. G. gautas pajamas.

Pareiškėjas tvirtina, jog jis, kaip pašalinis asmuo, negalėjo gauti dokumentų ir pagrįsti kito asmens gautų pajamų, ar jos turėtų išlaidų, ir jos nuo sesers J. J. , kurios globėja buvo A. G. , sąskaitos nuimtų pinigų panaudojimo. Mokestinio ginčo metu Pareiškėjas teigia pateikęs išrašus iš AB Ūkio banko, kad paskolos gavėja A. G. iš savo sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) ir iš savo sesers J. J. sąskaitos Nr. (duomenys neskelbtini) buvo nuėmusi visą Pareiškėjui paskolintą pinigų sumą grynaisiais. Tačiau joks mokestinis tyrimas ar patikrinimas nebuvo atliktas nei A. G. , nei jos sesers J. J. atžvilgiu. Mokestinio ginčo metu iš AB Ūkio banko, kuriame sąskaitas turėjo A. G. ir jos sesuo J. J. , nebuvo išsireikalauti kasos išlaidų orderiai, pagal kuriuo A. G. nuo sesers J. G. a/s LT24701010118070152 AB Ūkio bankas nuėmė grynaisiais: 2008-03-17 – 45000 Lt, 2008-03-28 – 45000 Lt, 2008-04-07 – 45000 Lt, 2008-04-18 – 45000 Lt, 2008-04-25 – 45000 Lt, 2008-04-29 – 37500 Lt, iš viso 262500 Lt. Tik pabaigus mokestinį ginčą ir pranešus B. G. apie tai, kad yra nutraukiama paskolos sutartis ir pareikalavus grąžinti jam grąžintus pinigus, B. G. pateikė paveldėjimo teisės liudijimą, kuriuo paveldėjo paskolą, kasos pajamų orderius, iš kurių matyti, kad A. G. turėjo pakankamai lėšų ir turėjo galimybę suteikti Pareiškėjui 450000 Lt paskolą. Todėl

Pareiškėjas nurodo manantis, kad šiuo atveju jo kaltės nėra, o pažeidimas, jeigu jis ir buvo padarytas, tai buvo padarytas dėl aplinkybių, nesusijusių su Pareiškėjo valia. Atsiradus kasos išlaidų orderiams, pasak Pareiškėjo, yra akivaizdu, kad šioje situacijoje dėl apskaičiuotų mokesčių ir taikytų baudų, delspinigių Pareiškėjo kaltės nėra.

2. Pareiškėjas nurodo nesutinkantis su teiginiais, kad jis nėra pateikęs duomenų apie tai, kad mokesčių administratorius būtų pateikęs jam klaidingą informaciją mokesčių mokėjimo klausimu, susijusiu su A. G. 2008-08-20 suteikta paskola. Šiaulių AVMI 2009-11-03 atsiuntė Pareiškėjui pranešimą apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. MT-529, kuriame teigiama, kad jokių mokestinių pažeidimų, susijusių su A. G. 2008-08-20 suteikta 450000 Lt paskola, nenustatyta. Gauta paskola deklaruota teisingai. Jeigu mokesčių administratorius 2008-11-03 būtų tinkamai atlikęs savo pareigas ir nurodęs, kad A. G. neturėjo pajamų ir Pareiškėjui tokios pinigų sumos grynaisiais paskolinti negalėjo, tai, Pareiškėjo nuomone, už tai jam nebūtų buvę apskaičiuoti delspinigiai ir taikytos baudos. Pareiškėjas tvirtina manantis, kad mokesčių administratorius nepagrįstai atsisako taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 4 punktą.

3. Pareiškėjas nesutinka su teiginiu, kad jis turi turto ir gali sumokėti apskaičiuotus delspinigius. Visas Pareiškėjo turimas turtas yra areštuotas mokesčių administratoriaus ir jis neturi galimybės jo parduoti bei atsiskaityti su biudžetu, o iš 2017 m. gautų pajamų Pareiškėjas sumokėjo apskaičiuotus mokesčius. Pareiškėjas turi II grupės neįgalumą ir jo darbingumas yra tik 40 proc., kas apsunkina Pareiškėjo galimybes sumokėti apskaičiuotus delspinigius. Esant tokiai faktinei situacijai, Pareiškėjo nuomone, laikytina, kad mokesčių administratorius nepagrįstai atsisako taikyti MAĮ 141 str. 1 d. 5 punktą.

Dėl nurodytų motyvų Pareiškėjas teigia manantis, kad tiek Šiaulių AVMI 2018-07-16 sprendimas Nr. 44.1-1/2016/V44-191, tiek Inspekcijos 2018-09-10 sprendimas Nr. 68-108 yra nepagrįsti ir turi būti panaikinti, o Pareiškėjas atleistas nuo apskaičiuotų 6711,75 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), įvertinusi ginčo bylos medžiagą, konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmetinas, Inspekcijos sprendimas tvirtintinas.

Ginčas tarp šalių vyksta dėl Inspekcijos sprendimo dalies, kuria Inspekcija sutiko su Šiaulių AVMI pozicija, kad ginčo situacijoje nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo 6711,75 Eur GPM delspinigių mokėjimo, remiantis MAĮ 141 str. 1 d. 1–4 punktuose ir MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte numatytais pagrindais.

Prašyme Šiaulių AVMI, taip pat skunde Inspekcijai ir skunde Komisijai Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad jis turi būti atleistas nuo GPM delspinigių mokėjimo, nes, jeigu jis ir padarė mokesčių įstatymo pažeidimą, tai tik dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo jo valios, kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Pareiškėjas teigia, kad skolindamasis pinigus iš A. G., jis negalėjo numatyti, kad po pinigų pasiskolinimo praėjus tam tikram laikui ir po skolintojos mirties mokesčių administratoriui atlikus mokestinį patikrinimą, A. G. paskolos paveldėtojas (sūnus) B. G. nepateiks pakankamai dokumentų, pagrindžiančių jos turėtas pajamas ir lėšų šaltinius. Skunde Komisijai Pareiškėjas nurodo A. G. vykdytas ūkines operacijas, pateikia banko sąskaitos išrašą už 2005-09-07–2012-03-02 laikotarpį ir šiomis aplinkybėmis grindžia tai, kad A. G. turėjo piniginių lėšų, kurias pagal paskolos sutartį paskolino Pareiškėjui. Pareiškėjas taip pat nurodo, kad jis atleistas nuo apskaičiuotų delspinigių mokėjimo, nes išieškoti juos yra netikslinga ekonominiu ir socialiniu požiūriu: Pareiškėjas turi neįgalumą, yra ribotai darbingas, o turtas yra areštuotas.

Iš Pareiškėjo skunde nurodytų aplinkybių matyti, kad Pareiškėjas savo galimą atleidimą nuo GPM delspinigių mokėjimo sieja su keliais MAĮ numatytais pagrindais, todėl Komisija, atsižvelgdama į Pareiškėjo apibrėžtas skundo ribas, pasisakys dėl Pareiškėjo skunde nurodytų MAĮ nuostatų taikymo ginčo byloje.

Dėl MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 punktų taikymo. Ginčo sprendime Inspekcija detaliam aptarė šiuos atleidimo nuo delspinigių mokėjimo taikymo pagrindus, kai nėra mokesčių mokėtojo kaltės ir kai įstatymas yra pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, nurodydama šių atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų aiškinimo ir taikymo LVAT praktiką. Komisija sutikdama su sprendime aptartų nuostatų aiškinimu,

plačiau šių normų turinio neapartinėja, sprendime pasisakydama dėl šių nuostatų taikymo galimybių Pareiškėjo atžvilgiu.

Iš bylos medžiagos matyti, kad Pareiškėjas į Šiaulių AVMI su prašymu atleisti nuo delspinigių mokėjimo kreipėsi pasibaigus Pareiškėjo ir mokesčių administratoriaus mokestiniam ginčui. Tai yra LVAT 2018-05-23 nutartimi adm. byloje Nr. A-1144-442/2018 atmetė Pareiškėjo apeliacinį skundą ir paliko nepakeistą tiek skundžiamą Vilniaus apygardos administracinio teismo 2017 m. spalio 19 d. sprendimą, tiek Komisijos 2016-03-14 sprendimą Nr. S-125 (7-76/2016). Šiais procesiniais sprendimais buvo palikti nepakeisti mokesčių administratorių sprendimai (Inspekcijos 2016-03-14 sprendimas Nr. 68-68 ir Šiaulių AVMI 2015-12-16 sprendimas Nr. (42.2)-FR0682-780 dėl patikrinimo akto tvirtinimo), kuriais Pareiškėjui buvo nurodyta sumokėti 14118,69 Eur (8531,63+5587) Eur GPM, 6693,25 Eur GPM delspinigius ir 1411,86 Eur šio mokesčio baudą, 3471,38 Eur PSDĮ, 2147,49 Eur PSDĮ delspinigius ir 347,25 Eur PSDĮ baudą. Papildomai mokėtinos sumos Pareiškėjui buvo apskaičiuotos, mokesčių administratoriui konstatavus, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas neturėjo pakankamai teisėtai pajamų šaltiniais pagrįstų pajamų, kurios buvo panaudotos Pareiškėjo tikrinamuoju laikotarpiu patirtoms išlaidoms pagrįsti. Mokestinio patikrinimo metu ir mokestinio ginčo metu Pareiškėjas laikėsi pozicijos, kad gavo 450000 Lt pajamas pagal A. G. ir jo sudarytą 2008-08-20 paskolos sutartį ir šiomis lėšomis grindė patirtas išlaidas. Mokestinio patikrinimo ir ginčo metu pateikta pozicija pripažinta nepagrįsta, todėl į Pareiškėjo tariamai iš A. G. gautas lėšas nebuvo atsižvelgta. Nors Pareiškėjas toliau laikosi pozicijos, kad jis realiai yra gavęs pajamas iš A. G., tačiau dėl jos paveldėtojo netinkamai atliktų veiksmų ir kitų aplinkybių, jos nebuvo pripažintos Pareiškėjo pajamų šaltiniu, tačiau, Komisijos vertinimu, minėtos aplinkybės negali būti pripažintos pagrįstomis ir atitinkančiomis MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 punktuose nustatytus atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindus. Pirmiausia paminėtina, kad pagal MAĮ 41 straipsnio nuostatas mokesčių mokėtojui tenka pareiga pateikti paaiškinimus apie turto įsigijimo ir pajamų gavimo šaltinius ir juos pagrįsti, todėl mokesčių mokėtojo pateikti įrodymai neturi kelti abejonų dėl jų patikimumo, realumo ir pagrįsti aplinkybes, kad pinigines lėšas realiai yra gautos iš nurodyto pajamų šaltinio. Komisija atkreipia dėmesį į tai, jog Administracinių bylų teisenos įstatymo (2016-06-02 įstatymo Nr. XII-2399 redakcija) 57 str. 2 dalis numato, jog faktai, nustatyti įsiteisėjusiu teismo sprendimu vienoje administracinėje ar civilinėje byloje, iš naujo neįrodinėjami nagrinėjant kitas administracines bylas, kuriose dalyvauja tie patys asmenys. Kaip yra nurodęs LVAT savo praktikoje, vadovaujantis šia nuostata, prejudicinę galią teismo procese turi ir neįrodinėtinomis aplinkybėmis (faktais) pripažįstamos tos aplinkybės (faktai), kurie buvo nustatyti įsiteisėjusiu, t. y. *res judicata* galią įgijusiu teismo sprendimu. Būtent įsiteisėjęs teismo sprendimas, kaip teisės taikymo aktas, pasižymi išskirtine teisine galia ir yra privalomas visiems asmenims ir visoms valdžios institucijoms (Teismų įstatymo 9 straipsnis). Tokio sprendimo priėmimas ir atitinkamų faktų (aplinkybių) konstatavimas jame reiškia, kad šalių ginčas yra išspręstas galutinai, visiems laikams ir teismo nustatytos aplinkybės (faktai) nebegali būti revizuojami kokių nors kitų institucijų (LVAT 2012-01-16 nutartis adm. byloje Nr. A-438-54-12). Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad LVAT nutartimi yra nustatyta, kad Pareiškėjas objektyviais įrodymais ir dokumentais nepagrindė savo pozicijos, kad jis realiai gavo pinigines lėšas iš A. G. (paminėtina ir tai, jog Vilniaus apygardos administraciniame teisme buvo apklaustas A. G. paveldėtojas dėl aplinkybių, susijusių su tariamos paskolos suteikimu, tačiau nei šio asmens, nei kitų apklaustų asmenų parodymai nebuvo pripažinti pakankamais Pareiškėjo pozicijai pagrįsti). Pareiškėjo pozicija buvo paneigta tiek surinkta informacija apie A. G. negalėjimą turėti lėšų, kurios tariamai buvo paskolintos Pareiškėjui, tiek tuo, jog Pareiškėjas nepateikė jokių realų lėšų perdavimą pagrindžiančių įrodymų, išskyrus pačią paskolos sutartį. Todėl Komisija, atsižvelgusi į aptartas aplinkybes, neturi pagrindo įsiteisėjusiu teismo procesiniu sprendimu (kurio metu buvo vertintos ir Pareiškėjo skunde nurodomos aplinkybės dėl dalies piniginių lėšų išgryninimo ir pan., jų įtaka Pareiškėjo apmokestinimui) konstatuoti aplinkybių vertinti kitaip, tai yra taip, kaip jas vertina Pareiškėjas skunde Komisijai, tuo labiau pripažinti jų aplinkybėmis, atitinkančiomis nenugalimos jėgos poveikio (*force majeure*) ir atsitiktinių aplinkybių poveikio (*cas fortuit*) požymius, ar sudarančiomis pagrindą pripažinti, kad dėl padaryto pažeidimo nėra Pareiškėjo kaltės. Todėl mokesčių administratorius pagrįstai konstatavo, kad Pareiškėjas neatitinka MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 punktuose nustatytų atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų.

Dėl MAĮ 141 str. 1 dalies 4 punkto taikymo. Pareiškėjas teigia, kad jis buvo suklaidintas mokesčių administratoriaus, nes 2009 m. atlikto mokestinio tyrimo metu Šiaulių AVMI jo nurodytą šaltinį (lėšas gautas pagal sudarytą paskolos sutartį) pripažino tinkamu pajamu šaltiniu (šias aplinkybes Pareiškėjas grindžia pateikdamas Šiaulių AVMI 2009-11-03 pranešimo apie atliktą mokestinį tyrimą Nr. MT-529 kopiją). Pasisakant dėl šio atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindo, paaiškintina, kad jis taikytinas tais atvejais, kai mokesčių mokėtojo padarytą pažeidimą lemia klaidinga konsultacija mokesčių mokėjimo klausimais, pateikta apibendrintame mokesčio įstatymo paaiškinime arba suteikta mokesčių mokėtojui raštu ar telefonu. Tokio pobūdžio konsultacija / paaiškinimas turi būti pateikti prieš mokesčių įstatymų pažeidimą ir jie turi jį sąlygoti (pavyzdžiui, LVAT 2012-02-03 nutartis adm. byloje, 2013-11-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-1883/2013), tik tuomet tokie veiksmai gali būti įvertinti kaip turintys įtakos mokesčių pažeidimui ir būti galima sąlyga mokesčių mokėtoją atleisti nuo delspinigių mokėjimo. Pažymėtina ir tai, jog paprastai mokesčių konsultacija ar paaiškinimas yra susiję su teisės normos aiškinimu ir taikymu, o Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu mokesčių apskaičiavimas yra atliktas dėl Pareiškėjo nepagrįstų pajamų šaltinių, iš kurių Pareiškėjas dengė tikrinamojo laikotarpio išlaidas, konstatavus, kad esant tokiai situacijai, Pareiškėjas disponavo pajamomis, kurių nedeklaravo ir nuo kurių nesumokėjo mokesčių. Todėl Komisijos vertinimu, aplinkybė, kad 2009 m. lapkričio mėn. atlikto mokestinio tyrimo metu, įvertinus Pareiškėjo pateiktą paskolos sutartį ir jo žodinį paaiškinimą, buvo nuspręsta, kad pajamų deklaravime nenustatyta trūkumų ir prieštaravimų, nesudaro pagrindo mokestinio tyrimo ataskaitos išvados pripažinti mokesčių konsultacija / paaiškinimu, kuris sąlygojo Pareiškėjo mokestinio patikrinimo metu nustatytą pažeidimą, kad Pareiškėjas 2008 metais patirtų išlaidų nepagrindė juridinę galią turinčiais pajamų šaltiniais. Pareiškėjo skundo teiginiai, kad tuo atveju, jeigu išvada 2009 metais būtų buvusi kita, jam nebūtų taikomos poveikio priemonės (delspinigiai ir baudos) yra hipotetinio pobūdžio ir prieštarauja faktinėms aplinkybėms. Nustatyta, kad 2014 metais atlikto mokestinio tyrimo metu, atlikus papildomus kontrolės veiksmus, susijusius su tariama paskolos davėja ir jos paveldėtoju, buvo konstatuoti galimi Pareiškėjo pažeidimai ir inicijuotas mokestinis patikrinimas. Tačiau nei po atlikto mokestinio tyrimo, nei po mokestinio patikrinimo Pareiškėjas nesutiko su nustatytomis aplinkybėmis, su jomis iš esmės nesutinka ir dabar, laikydamasis pozicijos, kad jo išlaidos buvo pagrįstos tinkamai, juridinę galią turinčiais pajamų šaltiniais, tik dėl netinkamai atliktų A. G. paveldėtojo veiksmų, nebuvo pripažintos realiu pajamų šaltiniu. Komisijos vertinimu, Inspekcija tinkamai taikė ir aiškino teisės normas bei vertino faktines aplinkybes, konstatavusi, jog ginčo situacijoje nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo, remiantis MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 ir 4 punktuose nurodytais pagrindais, todėl Komisija neturi pagrindo kitaip vertinti Inspekcijos sprendime konstatuotų aplinkybių, nes Pareiškėjas neįrodė ir nepagrindė MAĮ 141 str. 1 d. 1–2 ir 4 punktuose nustatytą atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindų.

Dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo dėl sunkios Pareiškėjo socialinės–ekonominės padėties. MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte nustatyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar socialiniu) požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio Įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą, tai yra fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, invalidas, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama. Iš LVAT praktikos, aiškinančios atleidimo nuo delspinigių mokėjimo dėl sunkios mokesčių mokėtojo ekonominės–socialinės padėties taikymą (LVAT 2011-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A-556-254/2011; 2011-04-18 nutartis adm. byloje Nr. A-556-221/2011, 2011-12-01 nutartis adm. byloje Nr. A-442-2900/2011, 2010-06-07 nutartis adm. byloje Nr. A442-807/2010), matyti, kad laikomasi nuoseklios pozicijos, jog pats mokesčių mokėtojo socialinis statusas (pensininkas, neįgalus asmuo, bedarbis) nesudaro pagrindo konstatuoti sunkią mokesčių mokėtojo padėtį; papildomai turi būti vertinama mokesčių mokėtojo turto, pajamų sudėtis ir tai, ar pajamos / turtas leidžia mokesčių mokėtojui įvykdyti mokestines prievoles. Paminėtina ir tai, jog laikomasi pozicijos, kad įstatymo nuostatos negali būti taikomos vien tik formaliai, atsižvelgiant į mokesčių mokėtojo priklausymą tam tikrai socialinei grupei, kuriai valstybė paprastai teikia paramą. Asmuo, net ir priklausydamas atitinkamai socialinei grupei, gali turėti nemažai turto ir finansinių lėšų, o tokiu atveju jo atleidimas nuo delspinigių mokėjimo jau

negalėtų būti pateisinamas ekonominiu ar socialiniu požiūriu. Pasisakant dėl šio atleidimo nuo delspinigių pagrindo, paminėtina, kad tiek Šiaulių AVMI, tiek Inspekcija savo sprendimuose detaliam aptarė Pareiškėjo turimą turtą, gautas pajamas, vykdomą veiklą. Pareiškėjas aptartų aplinkybių neginčija, bet laikosi pozicijos, kad yra riboto (40 proc.) darbingumo ir turi neįgalumą, o sumokėti delspinigių pardavęs turtą negali, nes visas turtas yra areštuotas. Įvertinus mokesčių administratorių sprendimuose (pateiktuose papildomuose dokumentuose) nurodytą informaciją apie Pareiškėjo gautas pajamas, Pareiškėjo turimą nekilnojamąjį turtą, Pareiškėjo pateiktus duomenis apie jo sveikatos būklę, konstatuotina, kad, nors Pareiškėjas ir yra ribotai darbingas, turi invalidumą, tačiau jis turi nemažai nekilnojamojo turto, gauna nuolatinės pajamas (darbines, nuomos ir kt.), dirba, vykdo veiklą, todėl jo ekonominė ir socialinė padėtis negali būti pripažinta sunkia, vertinant ją MAĮ 100 str. 1 d. 3 punkte ir 113 str. 1 d. 3 punkte įtvirtintų normų aspektu. Komisija kritiškai vertina Pareiškėjo poziciją, kad jis negali sumokėti delspinigių, nes jo visas turtas yra areštuotas. Posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovas paaiškino, kad yra areštuoti tik 2 nekilnojamojo turto objektai (žemės sklypai), po Komisijos posėdžio 2018-11-07 pateikdamas tai patvirtinantį dokumentą: Valstybės įmonės „Centrinė hipotekos įstaiga“ 2016-01-27 „Pranešimą apie turto arešto akto įregistravimą turto arešto aktų registre“ Nr. TA2-16-000129 apie tai, kad yra areštuoti tik 2 žemės sklypai (Pareiškėjas valdo 7 nekilnojamojo turto objektus, neskaičiuojant registruotos gyvenamosios vietos). Todėl konstatuotina, kad Inspekcijos pozicija ir šiuo aspektu pripažintina pagrįsta, todėl Pareiškėjo prašymas atleisti jį nuo delspinigių mokėjimo ir šiuo pagrindu negali būti tenkinamas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 str. 4 dalimi, 100 str. 1 dalimi, 141 str. 1 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Inspekcijos 2018-09-10 sprendimą Nr. 68-104.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 str. 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos nariai

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė